

Dosar nr.20/J/2016

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR. 23J

Ședința publică din 31 octombrie 2016

Președinte Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii disciplinare formulate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., având ca obiect săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j) și t) teza a I-a și a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică ce a început la data de 26 octombrie 2016 și s-a terminat la data de 27.10.2016, când având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să formuleze concluzii

scrise, Secția a amânat pronunțarea astăzi, când a hotărât următoarele:

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru judecători sub nr. 20/J/2016, Inspecția Judiciară a solicitat secției ca prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pârâtei X - judecător în cadrul Judecătoriei ..., pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.j) și t) teza I-a și teza a -II- a din Legea nr.303/2004.

De asemenea, a fost respinsă sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare, față de doamna X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., cu privire la abaterea prevăzută de art. 99 lit. n) din Legea nr. 303/2004.

În motivarea acțiunii disciplinare s-a reținut, în esență, că doamna judecător X a încălcat cu gravă neglijență dispozițiile prevăzute de art. 226 Cod procedură civilă constând în ascultarea minorilor în dosarele nr.../55/2016 și nr.../55/2015, la termenul din 4 mai 2016, în cameră de consiliu, doar în prezența soțului doamnei judecător, a dispozițiilor art. 248 Cod procedură civilă constând în nepronunțarea asupra excepției lipsei calității de reprezentant în dosarele nr.../55/2016 și nr.../55/2015, a dispozițiilor art.255 din Codul de procedură civilă constând în administrarea unor probe ce nu erau utile soluționării procesului civil în dosarul nr.../55/2016, a dispozițiilor art. 224 Cod procedură civilă, constând în nepunerea în discuția părților a

[REDACTED] [REDACTED]
necesității sesizării parchetului în dosarele nr.../55/2015, nr.../556/2015, nr.../55/2015, nr. .. /55/2015 și nr.../55/2015, a dispozițiilor prev. de art. 354 alin. 3 Cod procedură civilă, constând în luarea unor depoziții reclamanților fără a uza de procedura interogatoriului, în dosarele nr.../55/2016, nr.../55/2015, nr.../55/2015, nr.../55/2015, nr.../55/2015 ale Judecătoriei

S-a mai reținut că doamna judecător X a interogat efectiv reclamantii și martorii în dosarele nr.../55/2016, nr.../55/2015, nr.../55/2015, nr.../556/2015, cu scopul de a obține un probatoriu în sprijinul dosarului penal aflat pe rolul parchetului, deși obiectul cauzelor cu care a fost investită aceasta îl reprezenta exercitarea autorității părintești, stabilire locuință minor și pensie de întreținere.

Se susține că, deși cauzele erau litigii de dreptul familiei, pârâta s-a subsumat în fapt activităților prevăzute de art.306 Cod procedură penală, în sensul că a căutat să strângă date și informații cu privire la existența unor posibile infracțiuni, identificarea persoanelor care au comis aceste fapte, activități care sunt specifice organelor de urmărire penale, iar prin modul în care a procedat, doamna judecător a depășit în mod evident limitele sesizării în cauzele cu care a fost investită.

Totodată, se mai susține că doamna judecător X a încălcat obligația de a respecta confidențialitatea lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii.

Astfel, la data de 4 mai 2016, doamna judecător X a procedat la audierea a doi minori, în biroul unde-și desfășoară activitatea (dosarele nr.../55/2016 și nr.../55/2015), în prezența soțului dânzei, în condițiile în care audierea minorilor este confidențială, făcându-se fără prezența măcar a părților sau a reprezentanților

acestora.

Tot cu referire la obligația de respectare a confidențialității lucrărilor s-a reținut că doamna judecător X a sesizat parchetul cu privire la posibila săvârșire a unor infracțiuni și în dosare care nu i-au fost repartizate niciodată, soluționate definitiv de alți judecători.

S-a apreciat că sunt îndeplinite elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza I- a și teza a- II- a și lit.j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu rea credință și gravă neglijență, respectiv nerespectarea confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii.

În drept, Inspecția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art. 44 alin. (1) și (3), art. 45 alin. (2) și art. 47 din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată.

În dovedirea acțiunii, Inspecția Judiciară a administrat probele cu înscrisuri și martori.

Pârâta judecător a depus la dosar întâmpinare prin care a invocat mai multe excepții, în subsidiar, solicitând respingerea acțiunii disciplinare ca neîntemeiată.

De asemenea, a invocat nelegalitatea unor probe încuviințate din oficiu de către inspectorii judiciari, respectiv proba cu martorii M1, M2 și M3 cu motivarea că sunt încălcate dispozițiile prevăzute de art.255 alin.1 și 315 alin.1 pct.3 din Codul de procedură civilă și proba cu înregistrările video efectuate cu camera de pe holul etajului 2.

Excepțiile invocate de pârâtă, precum și cererea privind excluderea probelor au fost soluționate prin încheierile pronunțate la data de 14.09.2016, respectiv 26.10.2016.

Pe fondul cauzei, pârâta susține că faptele ce îi sunt imputate nu întrunesc elementele constitutive ale abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit.j) și t) teza I-a și teza a -II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În declarația dată în fața secției, pârâta a arătat că și-a început activitatea la Judecătoria ... la data de 20.01.2016, iar primul complet de judecată pe care l-a prezidat a fost pe 25.01.2016.

Arată că la termenul din 1.02.2016, a găsit 3 delegații, intitulate delegații de asistență extrajudiciară, emise sub semnătura decanului Baroului ..., încă din anul 2015.

A studiat legislația, inclusiv Ordonanța nr. 51/2008, Legea nr. 51/1995 și Protocolul încheiat între M.J. și UNBR și a constatat că în aceste cauze în care se foloseau delegații emise în condițiile arătate mai sus, nu exista nicio cerere de ajutor public judiciar, formulată în condițiile OG 51/2008. În aceste dosare nu au fost examinate condițiile pentru acordarea ajutorului public judiciar și nu există încuviințarea instanței pentru admiterea cererii de ajutor public judiciar.

A sunat-o pe doamna M4, președintele secției civile de la Tribunalul ... și s-au consultat cu privire la această situație, ocazie cu care i-a spus că nu este legală folosirea acestor delegații de asistență extrajudiciară fără încuviințarea instanței și că ea nu a întâlnit asemenea situații la tribunal.

Față de aceste susțineri a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a apărătorului desemnat în baza unei delegații extrajudiciare în cadrul unei

proceduri judiciare și în absența unei încuviințări a instanței, în condițiile prevăzute de OG 51/2008. Pentru a nu prejudicia părțile, a acordat câte un termen de judecată în toate aceste dosare.

În ședința din 1.02.2016 a ridicat excepția lipsei calității de reprezentant, iar în al treilea dosar – nr.11000/55/2015, doamna avocat M5 s-a prezentat cu o delegație intitulată judiciară, având același număr și aceeași dată ca delegația depusă anterior, intitulată extrajudiciară. Atunci când a întrebat-o cum se face că are două delegații, i-a spus că a fost chemată la biroul de asistență judiciară din cadrul instanței și i s-a dat o nouă delegație de către secretarul acestui birou.

În aceste condiții a considerat că se comite, chiar în fața sa, o infracțiune de fals și uz de fals. A tras concluzia că doamna avocat M5 nu era un apărător ales, ci era un apărător care urma să se folosească de dispozițiile OG 51/2008.

A mai arătat că părțile au fost încunoștințate de Serviciul Registratură al judecătoriei că pot cere ajutor public judiciar. Părțile i-au mai spus că nu li s-a cerut de către barou niciun act cu care să dovedească îndeplinirea condițiilor OG 51/2008.

În opinia sa, dar și a practicii ulterioare, acordarea ajutorului public judiciar trebuie încuviințat de instanță.

Consideră că nu era nevoie să pună în discuția părților sesizarea Parchetului, întrucât aceasta nu era cu privire la părți și nu le afecta un drept procesual, nefiind o măsură procesuală.

Arată că, după data de 1.02.2016, într-unul din dosare, a chemat-o pe secretara baroului, doamna M2, pe care a audiat-o cu privire la delegațiile de asistență extrajudiciară, întrucât așa a apreciat.

Mai arată că a chemat cu mandat un martor care nu s-a prezentat și nu un avocat. Acest martor fusese delegat în dosar ca apărător, în baza unei delegații extrajudiciare. Precizează că la 14.03.2016 soluționase excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei avocat M3, iar pe data de 11.04. 2016 a ascultat-o ca martor, menționând că nu avea experiență.

Întrebată fiind cu privire la dosarul .../55/2015, respectiv cum se face că deși partea a vrut să renunțe la judecată, a continuat judecata și a citat părțile pentru termenul următor, pârâta a arătat că a avut în vedere faptul că cererea de renunțare a fost formulată de avocatul care reprezenta partea în baza unei delegații extrajudiciare.

Arată că astăzi, nu ar mai proceda la fel și ar lua act de renunțarea la judecată după prezentarea părții sau a unui apărător cu o procură specială, fără a mai chestiona, eventual, despre cum a ajuns să fie reprezentat în baza unei delegații de asistență extrajudiciară.

Admite că este posibil să fi greșit când a audiat-o pe doamna avocat M3, însă apreciază că nu a prejudiciat pe nimeni.

Pârâta a arătat că soțul său a fost exclus din avocatură la data de 19.01.2016 și că baroul nu exclude automat avocații pentru motivele pentru care l-au exclus pe soțul său.

În legătură cu audierea minorilor în camera de consiliu, arată că pe 4 mai 2016, soțul său nu a fost prezent în această cameră de consiliu, ci a fost în cu totul alte locuri.

De asemenea, a arătat că doamna grefier M6 nu a fost prezentă la audierea minorilor în 4 mai 2016.

La termenul din data de 26.10.2016 au fost audiați martorii M1, M6, M2, M7, M8, M3, care și-au menținut declarațiile pe care le-au dat în faza de cercetare disciplinară.

Secția a încuviințat și administrat pentru ambele părți proba cu înscrisuri.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, secția reține următoarele:

Prin Ordinul Inspectorului-șef al Inspecției Judiciare nr. 73 din 17.12.2015, privind planificarea controalelor ce vor fi efectuate de Inspecția Judiciară în anul 2016, în aplicarea căruia a fost emis Ordinul Inspectorului-șef nr.15 din 17.02.2016 s-a dispus efectuarea unui control la Curtea de Apel ... și celelalte instanțe din jurisdicția acesteia, având ca obiectiv verificarea modului de îndeplinire de către judecătorii cu funcții de conducere a atribuțiilor manageriale de planificare, organizare, coordonare, control-reglare și comunicare, precum și respectarea obligațiilor prevăzute în legi și regulamente, pentru a asigura buna funcționare a instanței și calitatea corespunzătoare a serviciului public.

La data de 13.04.2016, în realizarea obiectivelor controlului, în cursul efectuării verificărilor directe la Tribunalului ..., domnul M1, decanul Baroului ..., a solicitat să poarte o discuție cu echipa de inspectori, iar în cadrul discuțiilor purtate, privind relațiile de bună colaborare cu conducerea Tribunalului ... și Judecătoria ..., decanul baroului a semnalat o problemă punctuală, cu privire la doamna judecător X, din cadrul Judecătoriei

Astfel, după o prezentare mai largă a unor situații tensionate generate de suspendarea din funcția de avocat a soțului doamnei judecător s-a semnalat un incident petrecut în ședința din data de 11.04.2016, într-o cauză având ca obiect

„stabilire domiciliu minor”, înregistrată pe rolul Judecătoriei ..., sub nr.../55/2016.

Prin referatul din 14.04.2016, constatându-se că în cazul examinat există indicii privind posibila săvârșire a unor abateri disciplinare de către doamna judecător X, s-a propus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare și înregistrarea separată a lucrării la Direcția de Inspecție judiciară pentru judecători.

Urmare acestui referat, prin procesul verbal din 28.04.2016, s-a dispus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare, lucrarea fiind înregistrată sub nr. 3259/IJ/1813/DIJ/2016.

După repartizarea lucrării, la data de 9 mai 2016, inspectorul învestit cu soluționarea cauzei a solicitat conducerii Judecătoriei ..., efectuarea de verificări cu privire la aspectele amintite anterior.

Prin răspunsul întocmit de conducerea Judecătoriei ... s-a arătat și faptul că doamna judecător a efectuat verificări proprii asupra evidențelor instanței, deși nu i-au fost delegate atribuții de control, sesizând parchetul cu privire la posibile săvârșiri de infracțiuni și în dosare care nu i-au fost repartizate niciodată, iar la data de 04.05.2016, în 2 cauze, a procedat la audierea a doi minori, în biroul unde își desfășoară activitatea, în prezența doar a soțului său, precum și faptul că folosește poșta specială a instanței în interes propriu.

Prin procesul verbal din 7.06.2016 s-a dispus sesizarea din oficiu, referitor la activitatea doamnei judecător X, cu privire la comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j), lit. n) și lit. t) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Urmare acestei sesizări a fost înregistrată pe rolul Inspecției Judiciare, lucrarea cu nr.4156/IJ/2249/DIJ/2016, care a fost repartizată aceluiași inspector

[REDACTED]
judiciar.

Prin referatul din 14.06.2016, având în vedere că sesizările vizează activitatea aceluiași judecător, în temeiul dispozițiilor art. 45 alin.8 din Legea nr. 317/2004, republicată, s-a dispus conexarea lucrării înregistrată cu nr. 4156/IJ/2249/DIJ/2016, la lucrarea cu nr.3259/IJ/1813/DIJ/2016.

Prin procesul verbal de sesizare din oficiu din data de 28.04.2016 a Inspecției Judiciare s-a reținut că la termenul din data de 11.04.2016, doamna avocat M3, desemnată potrivit delegației nr.116/23.11.2015, pentru acordarea de asistență judiciară în cauza civilă ce formează obiectul dosarului nr.../55/2016, aflat pe rolul Judecătoriei ... (complet prezidat de doamna judecător X), înainte de a fi audiată în calitate de martor a invocat că obiectul audierii adus la cunoștința sa de către judecătorul vizat nu are legătură cu cauza dedusă judecătii. S-a mai reținut că magistratul, fără a ține seama de aceste aspecte, a procedat la audierea sa și a secretarului Baroului ..., exclusiv sub aspectul modului de desemnare a avocaților din oficiu de către decanul Baroului La aceeași dată a mai fost audiată și numita M9, rudă cu reclamanta, pe aspecte privind obiectul cauzei.

S-a mai reținut prin procesul verbal sus amintit că la termenul din data de 07.03.2016, judecătorul cauzei a invocat, în lipsa avocatului desemnat din oficiu, excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei avocat M3, pe care a și admis-o procedând la citarea cu mandat de aducere a acesteia. În aceeași cauză, la data de 12.04.2016, ulterior soluționării cauzei, doamna judecător X a emis o adresă către D.N.A - Serviciul Teritorial ... prin care a transmis declarațiile date de doamnele M3 și M2, luate în dosarul nr.../55/2016.

Prin urmare, față de aspectele descrise, s-a arătat prin procesul verbal din

10

28.04.2016, că se impune sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare, pentru a se verifica eventuala încălcare a dispozițiilor art.255 alin. 1 Cod procedură civilă; art.258 alin.2 Cod procedură civilă; art. 22(6) și alin.(7) Cod procedură civilă.

După repartizarea lucrării, la data de 9 mai 2016, inspectorul investit cu soluționarea sesizării a solicitat conducerii Judecătoriei ..., în baza art. 73 alin.4 din Legea nr. 317/2004 și art. 46 alin. 2 din Legea nr. 304/2004, efectuarea de verificări cu privire la aspectele anterior menționate.

Verificările prealabile s-au axat pe modalitatea de instrumentare a dosarului nr. 172/55/2016, al Judecătoriei ..., sens în care au fost efectuate verificări în evidențele informatizate ale instanței, s-au solicitat relații conducerii instanței, fiind depuse la dosar mai multe înscrisuri relevante.

Doamna judecător X a întocmit la data de 16 mai 2016 un punct de vedere la care a atașat memoriile adresate președintelui Consiliului Superior al Magistraturii la datele de 3.02.2016, 22.02.2016, 26.02.2016 și 20.04.2016, care vizau de fapt lucrarea nr. 1294/IJ/748/DIJ/2016, memoriul adresat inspectorului șef al Inspecției Judiciare la 3.03.2016, procesul verbal întocmit la Judecătoria ... la 11.03.2016, precum și o copie a cererii de apărare a reputației profesionale, întocmită la data de 02.03.2016

Cu adresa nr. 839/Ad/30.05.2016, Judecătoria ... a trimis relațiile solicitate, la care au fost anexate înscrisuri, iar doamna judecător X și-a exprimat punctul de vedere cu privire la aspectele menționate în cuprinsul sesizărilor și a depus înscrisuri.

Verificările prealabile s-au încheiat la data de 23 iunie 2016, sens în care au fost verificate evidențele informatizate ale instanței și s-au solicitat relații conducerii instanței.

În urma analizării probelor administrate în cursul verificărilor prealabile și a situației de fapt rezultate din verificări, prin **Rezoluția din data 23 iunie 2016 s-a dispus începerea cercetării disciplinare** față de doamna judecător, cu privire la abaterile prevăzute de art. 99 lit. j), lit. n) și lit. t) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și cu modificările ulterioare.

Cercetarea disciplinară a fost efectuată în zilele de 28- 30 iunie 2016 și 1 iulie 2016.

La data de 28.06.2016, la sediul Judecătoriei ..., în vederea efectuării cercetării disciplinare, inspectorii judiciari au prezentat doamnei judecător X actele efectuate cu ocazia verificărilor prealabile aflate la dosar.

Doamna judecător a declarat că dorește să fie asistată de un avocat, sens în care s-a prezentat domnul avocat M10, care a prezentat împuternicirea avocațială nr.142906/28.06.2016.

În cadrul cercetării disciplinare s-a pus la dispoziția doamnei judecător dosarul cauzei, în întregime, ce conține lucrarea nr.3259/IJ/1813/DIJ/2016 .

Doamna judecător X a fost audiată în ziua de 28 iunie 2016, după ce în prealabil i s-a solicitat acordul, ca în măsura în care se va impune, cercetarea disciplinară să se desfășoare și după ora 15,30 (data finalizării activității în instanță). Aceasta, împreună cu avocatul ales și-au exprimat acordul în acest sens și a declarat că insistă ca declarația să fie luată în cursul zilei de 28.06.2016, chiar dacă se depășește ora 15,30, pentru a se putea administra probatoriul în cursul zilelor următoare.

Toate probele administrate în cursul cercetării disciplinare, au fost puse la dispoziția magistratului, pentru a lua cunoștință de acestea.

Doamna judecător X a precizat că are obiecțiuni cu privire la modalitatea de efectuare a cercetării disciplinare, obiecțiuni consemnate în procesul verbal de finalizare a cercetării încheiat la data de 1 iulie 2016.

Cercetarea disciplinară s-a finalizat la data de 1 iulie 2016, cu respectarea termenului de 60 de zile, prevăzut de dispozițiile art. 46 alin. 6 din Legea nr.317/2004, republicată.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.t teza I- a și teza a –II-a secția, cu unanimitate, reține următoarea situație de fapt:

Dosarul nr.../55/2016, având ca obiect cererea de exercitare a autorității părintești și de stabilire a pensiei de întreținere, formulată de reclamanta M9 în contradictoriu cu pârâțul M11, a fost înregistrat pe rolul Judecătoriei ... la data de 11.01.2016, fiind repartizat completului M 20, care ulterior a fost prezidat de doamna judecător X .

Prin încheierea de ședință din data de 07.03.2016 s-a dispus citarea reclamantei urmare a invocării de către instanță, din oficiu, a excepției lipsei calității de reprezentant a doamnei avocat M3. Totodată s-a dispus, emiterea unei adrese către doamna avocat, pentru a-și exprima poziția față de delegația existentă la fila 10 a dosarului și a se prezenta în fața instanței, având în vedere mențiunea din cuprinsul delegației privind obiectul „redactare și reprezentare”.

Din înscrisurile aflate la dosar, rezultă că pentru termenul din data de 14.03.2016, a fost emisă doar adresa respectivă (fila 223 dosar disciplinar) care a fost predată serviciului registratură la data de 09.03.2016 și expediată cu scrisoarea recomandată simplă nr.45479, aspect menționat în borderoul de expediere al

[REDACTED] [REDACTED]
corespondenței la poziția nr.305/10.03.2016, nefiind evidențiată data la care adresa a fost înmănată destinatarului.

Pentru termenul din data de 14.03.2016 nu există la dosar vreo dovadă de comunicare a adresei, iar pentru următorul termen de judecată, din data de 11.04.2016, doamna avocat a fost citată cu mandat de aducere, mandat executat conform adresei nr.146114/23.03.2016 a I.P.J. ..., atașată la răspunsul instanței, unde se află și copia certificată a înscrisurilor (filele 222- 230 din vol. I dosar disciplinar, respectiv filele 19-27 din dosarul nr.172/55/2016 al Judecătoriei ...).

Din declarația dată de doamna avocat M3 și din înscrisurile de la dosar rezultă că aceasta a primit citația emisă în dosar la data de 16.03.2016 pe numele său personal și nu pe adresa cabinetului de avocatură, deși adresa la care a fost comunicată citația a fost cea cabinetului și nu adresa de domiciliu a acesteia.

Doamna avocat a mai arătat că la termenul din 11.04.2016 a depus prin registratură două înscrisuri, din care unul se intitulează „Precizări” și în care se oferă răspuns la solicitarea instanței și a depus încă un înscris în care a arătat de ce nu s-a prezentat în instanță, precum și punctul său de vedere cu privire la citarea sa, apreciind că are calitatea de avocat în cauză, nu și de martor.

La termenul din data de 11.04.2016, doamna avocat M3, desemnată potrivit delegației nr.116/23.11.2015 pentru acordarea de asistență judiciară în cauza respectivă, înainte de a fi audiată în calitate de martor a invocat că obiectul audierii adus la cunoștința sa de către judecătorul vizat nu are legătură cu cauza dedusă judecătii, însă magistratul, fără a ține seama de aceste aspecte, a procedat la audierea sa și a secretarului Baroului ..., exclusiv sub aspectul modului de desemnare a avocaților din oficiu de către decanul Baroului

Referitor la ședința de judecată din data de 11.04.2016, în dosarul nr. .../55/2016, doamna judecător a arătat că, în vederea aplicării corecte a legii, avea obligația legală de a verifica aspectele legate de calitatea de reprezentant în acel dosar și în considerarea faptului că nu exista la dosarul cauzei o încheiere a instanței de acordare a ajutorului public judiciar sub forma asistentei de către un avocat, iar pentru a clarifica dacă reclamanta a fost sau nu asistată legal, a dispus, din oficiu, citarea ca martor pentru termenul din 14 martie 2014 a doamnei M3, care nu s-a prezentat și nici nu a învederat instanței vreun motiv de neprezentare. A mai susținut judecătorul cercetat că la termenul din 14 martie 2016, reclamanta a afirmat că a fost la barou și că doamna secretar a baroului – M2 i-a spus că nu se mai prezintă din dispoziția conducerii baroului, iar în aceste condiții, în vederea clarificării aspectului reprezentării reclamantei, în temeiul art. 313 alin. 1) Cod procedură civilă a dispus aducerea cu mandat în vederea audierii ca martor a doamnei M3 și citarea ca martor a secretarei baroului pentru termenul din 11.04.2016, când acestea au și fost audiate pe aspectele mai sus evocate.

Astfel, la termenul din 11.04.2016 au fost audiate doamna avocat M3 și secretarul Baroului ..., doamna M2, pe chestiuni care vizau modul de emitere a delegației avocațiale.

La data de 12.04.2016, ulterior soluționării cauzei, doamna judecător X a emis o adresă către D.N.A - Serviciul Teritorial ..., prin care a transmis declarațiile date de doamnele M3 și M2, luate în dosarul nr. .../55/2016.

De asemenea, din cuprinsul încheierii pronunțate la data de 07.03.2016 rezultă că s-a dispus de către doamna judecător X, sesizarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., fiind emisă adresa din data de 08.03.2016, aflată la fila 21 dosar,

[REDACTED] [REDACTED]
pentru a fi avută în vedere de procuror la soluționarea cauzei penale. În antetul adresei se face referire la dosarul nr. ../55/2016.

Totodată, la data de 09.03.2016 a fost emisă o adresă către D.N.A. - Serviciul teritorial ..., expediată la data de 11.03.2016, conform borderoului de corespondență nr. 309, poziția nr. 13, însă în cuprinsul adresei se face referire la „adresa D.N.A. nr. 546/C/2016 din data de 02.03.2016”.

Doamna judecător X a procedat în același mod și la data de 15.03.2016. Deși în cuprinsul încheierii de ședință din data de 14.03.2016 și din actele aflate la dosarul cauzei rezultă că s-a dispus sesizarea doar a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., fiind emisă la data de 15.03.2015 adresa de la fila 30 dosar, din borderoului de expediere a corespondenței nr.332 din data de 17.03.2016, poziția 8, rezultă că în dosarul ../55/2016 a fost expediată o adresă și către D.N.A.- Serviciul Teritorial

Din cuprinsul adresei susmenționate, emise la data de 15.03.2016, cu referire atât la dosarul ../55/2016, cât și la dosarul ../55/2015, rezultă că sunt comunicate respectivului serviciu, conform adresei D.N.A. nr. 546/C/2016 din data de 02.03.2016, acte noi din care ar putea rezulta săvârșirea unor infracțiuni, precum și încheierile de ședință de la data de 14.03.2016, din dosarele amintite mai sus, cu mențiunea că din acestea rezultă „modul în care respectivii reclamanți au ajuns să fie reprezentați în baza delegațiilor de asistență extrajudiciară de către avocați din oficiu desemnați de Baroul ...”.

Pentru a se stabili dacă doamna judecător X a procedat și în alte dosare similar felului în care a instrumentat dosarul ../55/2016 au fost verificate dosarele în care aceasta a dispus sesizarea organelor de urmărire penală pentru săvârșirea infracțiunilor de deturnare de fonduri, abuz în serviciu și fals intelectual prevăzute de art. 307,

art.297 alin. 1 și art. 321 Cod penal.

Cu excepția dosarului .../55/2016 nu au fost identificate și alte dosare, în care să fie audiați în calitate de martori avocații părților sau angajații Baroului ..., pentru a se stabili modul în care au fost acordate delegațiile de asistență juridică de către conducerea Baroului

Cu toate acestea, din datele comunicate de conducerea instanței și verificările efectuate de către echipa de inspectori în cursul cercetării disciplinare a rezultat că **în mai multe cauze, doamna judecător X a procedat la luarea unor ample depoziții reclamanților cu privire la modul în care aceștia au ajuns să beneficieze de ajutor public judiciar, cele relatate de aceștia fiind consemnate în cuprinsul încheierilor de ședință.**

În acest sens (filele 272- 310 dosar disciplinar) există copii ale actelor de sesizare a organelor de urmărire penală, ale încheierilor de ședință, transcrierea și înregistrarea acestora din următoarele cauze: **dosarul nr.../55/2015** (ședințele din 01.02.2016 și 08.02.2016), **dosarul nr.../55/2015** (ședința din data de 08.02.2016), **dosarul nr.../55/2015** (ședința din 08.02.2016), **dosarul nr.../55/2015** (ședința din 22.02.2016, unde reclamanta deși a dorit să renunțe la judecată, președintele completului a făcut ample verificări cu privire la delegația extrajudiciară și modul în care a luat legătura cu avocatul) și **dosarul nr.../55/2015** (ședințele din 14.03.2016 și din 04.04.2016).

Astfel, în **dosarul nr.../55/2015** al Judecătoriei ... (fila 176 vol. IV- dosar disciplinar) deși pentru termenul din 15.02.2016 s-a depus o cerere de renunțare la judecată din partea reclamantei (fila 175 vol. IV- dosar disciplinar), doamna judecător X a pus în discuție excepția lipsei calității de reprezentant și a prorogat

[REDACTED] pronunțarea asupra excepției, pentru termenul din data de 22.02.2016.

Cu toate acestea, nici la termenul din 22.02.2016 și nici prin sentința civilă nr.../22.02.2016 a Judecătoriei ... (fila 180 vol. IV- dosar disciplinar) pârâta nu s-a pronunțat asupra excepției pe care o invocase din oficiu la termenul anterior.

Prin sentința civilă nr.../22.02.2016, în baza art. 406 Cod procedură civilă, instanța a luat act de renunțarea la judecata cauzei, nu înainte de a o chestiona pe reclamantă cu privire la modalitatea de emitere a delegației de asistență extrajudiciară, persoana din cadrul Baroului ... care a emis-o, deși obiectul dosarului îl reprezenta exercitarea autorității părintești, stabilire locuință minor și pensie de întreținere.

Referitor la **dosarul nr.../55/2015** al Judecătoriei ..., la data de 3 februarie 2016, a fost înaintată Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... un exemplar al încheierii din 1.02.2016, prin care instanța a constatat existența unor suspiciuni rezonabile, privind comiterea infracțiunii de fals intelectual, prevăzută de art. 321 Cod penal.

Totodată, în aceeași cauză, prin încheierea din data de 8 februarie 2016 (fila 274 vol. I. dosar disciplinar), doamna judecător X a admis excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei avocat M5, iar ulterior a chestionat în mod detaliat reclamanta, cu privire la modalitatea de emitere a delegației, persoana din cadrul Baroului ... care a emis-o, precum și alte elemente privind procedura de eliberare a înscrisului, așa cum rezultă din transcrierea înregistrării (filele 276 și 277- vol. I dosar disciplinar).

Din probele aflate la dosar rezultă că și în dosarele nr.../55/2015, nr.../55/2015 și nr.../55/2015 ale Judecătoriei ..., doamna judecător a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a avocatului și a comunicat parchetului încheierile respective.

În dosarul nr.../55/2015 al Judecătorei ..., la termenul din 8.02.2016 (filele 406-407 vol. IV- dosar disciplinar), doamna judecător X a invocat din oficiu excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei av. M12, după care a admis excepția, apoi a început un amplu interogatoriu al reclamantei, referitor la modul de depunere a cererii de ajutor public judiciar, actele depuse în sprijinul cererii, după care a declarat încheiată cercetarea judecătorească și a acordat cuvântul în dezbaterea fondului.

Examinând noua delegație depusă în ședință, instanța a constatat că aceasta este intitulată „Delegație pentru asistență judiciară”, are același număr 78 ca și prima delegație, existentă la fila 6 dosar, cea intitulată „Delegație pentru asistență extrajudiciară” având înscrisă și aceeași dată, respectiv 11.08.2015, ambele sub semnătura decanului - av. M1 pentru asistarea justițiabilului M13 în fața Judecătorei ... pentru „stabilire domiciliu minor, exercitarea autorității părintești, stabilire pensie de întreținere”.

Totodată, instanța a constatat că prin această delegație, decanul Baroului ... „transformă” asistența extrajudiciară în asistență judiciară, solicitând astfel onorarii necuvenite, existând suspiciuni rezonabile privind săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută art. 297 alin. 1) Cod penal și deturnare de fonduri, prev. de art. 307 Cod penal și a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... pentru a efectua verificări.

Și în această cauză, doamna judecător X a admis excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei avocat M12, iar ulterior a chestionat în mod detaliat reclamanta cu privire la modalitatea de emitere a delegației, persoana din cadrul Baroului ... care a emis-o, precum și alte elemente privind procedura de eliberare a înscrisului.

De asemenea, prin adresa nr.13463/55/2015 din 9.02.2016 a fost transmisă Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... un exemplar al încheierii din 8.02.2016.

Prin aceeași adresă a fost înaintat și câte un exemplar de pe încheierile din 08.02.2016, pronunțate în dosarele nr.../55/2015 și nr.../55/2015 ale Judecătoriei

În **dosarul nr.../55/2015** al Judecătoriei ..., la termenul din 14.03.2016 (fila 357 vol. IV- dosar disciplinar), doamna judecător X a invocat din oficiu excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei av. M14 și a prorogat soluționarea excepției, după care a constatat că există indicii rezonabile privind săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu, prevăzută art. 297 alin. 1) Cod penal și deturnare de fonduri, prev. de art. 307 Cod penal și a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., pentru a efectua verificări, fără a pune în discuție cel puțin față de avocatul prezent a necesității unei asemenea sesizări. La 15.03.2016 a fost emisă adresa către parchet.

Prin încheierea din 4.04.2016 (fila 363 vol. IV- dosar disciplinar) instanța a admis excepția lipsei calității de reprezentant și raportat la faptul că reclamanta a precizat că a fost sunată de doamna avocat care i-a solicitat să-i remită anumite înscrisuri / adeverință de venit, copie acte stare civilă, etc) a dispus sesizarea din nou a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., prin adresa emisă la 5.04.2016.

În **dosarul nr.../55/2015** al Judecătoriei ..., la termenul din 1.02.2016 (fila 492 vol. IV- dosar disciplinar), doamna judecător X a invocat din oficiu excepția lipsei calității de reprezentant a domnului avocat M15.

La termenul din 8.02.2016, doamna judecător a chestionat-o pe reclamanta M16 cu privire la prezența apărătorului și completarea unui formular privind ajutorul public judiciar, iar la termenul din 23.05.2016 a apreciat oportun trimiterea încheierii din aceeași dată la D.N.A. – S.T. ..., pentru a fi avută în vedere la dosarul nr.

22/P/2016.

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Conform prevederilor art.99¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane,, și „Există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Angajarea răspunderii disciplinare cere și în cazul magistraților, întrunirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare, respectiv obiectul, cu referire la relațiile sociale de muncă în acest caz, latura obiectivă, cu referire la faptă, înfrângând o obligație specifică, subiectul calificat, latura subiectivă, constând în vinovăție, în oricare dintre formele sale, producerea unui rezultat vătămător și nex causal.

Ca atare, numai îndeplinirea cumulativă a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare și inexistența unor cauze de exonerare legitimează angajarea răspunderii disciplinare.

Prin urmare, pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare, în raport cu abaterea disciplinară mai susmenționată, este necesar a fi analizate existența elementelor specifice unei răspunderi disciplinare, și anume: existența faptei

ilicite, a urmăririi acestora – în cazul de față, o atingere adusă relațiilor sociale constând în bunul mers al activității desfășurate, al actului de justiție, de către pârâtă, prin exercitarea funcției de judecător, raportul de cauzalitate între existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

Din punctul de vedere al laturii obiective, secția apreciază că poate intra în sfera răspunderii disciplinare adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.

Sub aspectul laturii subiective, judecătorul care acționează cu **rea-credință realizează o distorsionare conștientă a dreptului, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, în scopul producerii unei vătămări.**

Prin urmare, **reaua-credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces.** Elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

În ceea ce privește cea de-a doua formă de vinovăție legiuitorul, prin folosirea sintagmei „**gravă neglijență**”, a stabilit gradul culpei ca fiind cel al „culpei lata”. Prin urmare, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele **greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.**

Așa cum s-a arătat și anterior, pentru a se constata săvârșirea acestei abateri disciplinare, este necesară în primul rând, **existența unei încălcări, din culpă**

sau cu rea credință a unor norme legale, iar respectiva greșală trebuie să fie evidentă, să aibă consecințe grave și să nu își găsească nicio justificare.

Sub aspectul elementului material al laturii obiective al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. (t) teza a II a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, Secția reține următoarele:

Potrivit **art. 5 din Regulamentul de ordine interioară a instanțelor judecătorești** aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 387/2005 republicată și modificată, judecătorii au îndatorirea să asigure, prin activitatea desfășurată, respectarea legii, să respecte prevederile legale și ale regulamentelor și să dea dovadă de competență profesională.

Judecătorul este obligat, prin natura funcției, să cunoască și să respecte regulile procedurale referitoare la activitatea de judecată, trebuind să dea dovadă de competență profesională, pentru asigurarea respectării și aplicării legii, iar pe de altă parte, este obligat să cunoască și să-și asume efectele încălcării normelor procedurale, atâta vreme cât acestea sunt prevăzute în mod expres, clar și fără echivoc în dispozițiile legale generale.

Conduita profesională a doamnei judecător X trebuie privită din perspectiva prevederilor procesual civile generale/speciale care guvernează modul de soluționare al cauzelor.

Raportat la obiectul prezentului dosar, Secția reține că potrivit dispozițiilor prevăzute de **art.224 din Codul de procedură civilă** instanța este obligată, în orice proces să pună în discuția părților toate cererile, excepțiile, împrejurările de fapt sau de drept prezentate de ele, potrivit legii, sau invocate din oficiu.

Dispozițiile **art.226 din Codul de procedură civilă** prevăd că în cazul în care, potrivit legii, urmează să fie ascultat un minor, ascultarea se va face în camera de consiliu.

Potrivit disp. **art.248 din Codul de procedură civilă**, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra excepțiilor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

Potrivit disp. **art.255 din Codul de procedură civilă**, probele trebuie să fie admisibile potrivit legii și să ducă la soluționarea procesului.

Dispozițiile **art.354 alin.3 din Codul de procedură civilă** prevăd că în cazul în care interogatoriul a fost dispus din oficiu, precum și în cazul prevăzut la art.352 alin.2, vor fi consemnate în încheierea de ședință atât întrebările, cât și răspunsurile.

Articolul 306 din Codul de procedură penală prevede că pentru realizarea obiectului urmăririi penale organele de cercetare penală au obligația ca, după sesizare, să caute și să strângă datele ori informațiile cu privire la existența infracțiunii și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acestora, să obțină și să administreze probele cu respectarea prevederilor art.100 și 101.

Potrivit **art.22 alin.6 din Codul de procedură civilă** judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investirii.

Inspekția Judiciară susține că doamna judecător X a încălcat cu gravă neglijență dispozițiile prev. de art. 224, 226, 248, 255, și 354 alin.3 din Codul de procedură civilă, faptă ce întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev.de art.99 lit.t teza a II a din legea nr.303/2004.

Referitor la fapta doamnei judecător X, care în dosarele nr../55/2015, nr../556/2015, nr../55/2015, nr../55/2015 și nr../55/2015 ale Judecătoriei ..., nu a pus în discuția părților necesitatea sesizării parchetului, nu a luat concluziile părților referitor la acest aspect, ci doar a dispus prin încheiere sesizarea organului de urmărire penală, fiind încălcate dispozițiile prev. de art.224 din Codul de procedură civilă, secția reține că aceasta nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t teza a- II- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Dispozițiile prevăzute de **art.224 din Codul de procedură civilă** au rolul de a garanta părților din proces exercitarea dreptului la apărare cu privire la toate aspectele de fapt și de drept invocate de acestea sau din oficiu, aspecte ce au incidență asupra modului de soluționare a cauzei.

În speța dedusă judecății, doamna judecător X nu a pus în discuția părților necesitatea sesizării organelor de urmărire penală cu privire la modul în care Baroul ... a emis delegații de asistență judiciară în cauzele exemplificate, însă acest fapt nu a produs nicio consecință vătămătoare asupra intereselor sau drepturilor părților.

Aceeași este situația și în privința încălcării dispozițiilor prevăzute de art.248 și 354 alin.3 din Codul de procedură civilă.

Astfel, doamna judecător X nu s-a pronunțat asupra excepției lipsei calității de reprezentant în dosarele nr../55/2016 și nr../55/2015 ale Judecătoriei ..., deși invocase din oficiu aceste excepții, însă acest fapt nu a afectat cu nimic drepturile sau interesele părților, neavând consecințele cerute de lege pentru a constitui abatere disciplinară.

De asemenea, fapta doamnei judecător X de a proceda la luarea unor

depoziții reclamanților fără a uza de procedura interrogatoriului prev. de **art. 354 alin.3 Cod procedură civilă** în dosarele nr.../55/2016, nr.../55/2015, nr.../55/2015, nr.../55/2015, nr. .../55/2015 ale Judecătoriei ..., consemnând în conținutul încheierilor întocmite la acel termen susținerile acestora, nu are caracterul unei greșeli grave și nici nu a produs vătămări intereselor și drepturilor părților.

În ce privește modul în care doamna judecător X a înțeles să facă aplicarea dispozițiilor prevăzute de **art.255 alin.1 din Codul de procedură civilă** secția reține că interpretarea normelor de drept și aprecierea asupra pertinentei, concludenței și utilității probelor în cauză reprezintă elemente ale raționamentului logico-juridic.

Sub acest aspect, secția, cu unanimitate, reține că statutul profesional specific, în contextul rigorilor intrinseci ale statului de drept, impune a se face distincție între interpretarea și aplicarea normelor de drept substanțial sau procesual la situația de fapt dedusă în concret analizei, de către judecător, pe parcursul derulării procedurilor judiciare, pe de o parte, și nesocotirea normelor de drept substanțial sau procesual care, deși incidente, nu au format obiectul analizei magistratului, pe de altă parte.

Interpretarea și aprecierea probelor din punctul de vedere al pertinentei, concludenței și utilității lor reprezintă un proces intelectual de evaluare a acestora, în urma căruia judecătorul stabilește situația de fapt ce urmează s-o încadreze în situația de drept.

Or, aplicarea și interpretarea dispozițiilor legale incidente în speța dedusă judecării, precum și analiza probelor sunt rezultatul procesului de deliberare și în consecință reprezintă atributul esențial al activității de judecată propriu-zise, fiind excluse controlului administrativ asupra lor.

În caz contrar, s-ar nesocoti principiul independenței judecătorului

reflectat în art.124 alin.3 din Constituția României, iar pe de altă parte, s-ar încălca dispoziția constituțională potrivit căreia, hotărârile judecătorești sunt supuse numai controlului judiciar.

Ceea ce face obiectul verificărilor într-o procedură disciplinară având ca obiect abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.(t) din Legea nr.303/2004 este concretizarea normei juridice abstracte care exprimă voința legiuitorului într-o cauză determinată.

Prin urmare, obiectul verificării disciplinare nu-l poate constitui raționamentul logico-juridic al magistratului chemat să judece/instrumenteze o cauză. Opinia pe care acesta și-o formează în urma raționamentului logico-juridic nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare.

Din această perspectivă și în raport de materialul probator administrat în cauză, **secția, cu unanimitate, reține că, sub aspectul laturii subiective, atitudinea pârâtei judecător X, raportat la modalitatea în care a apreciat asupra pertinentei și concludenței probelor ce se impun a fi administrate în cauză, nu este expresia gravei neglijențe în exercitarea funcției prin nesocotirea normelor de drept material și procesual civil, ci reprezintă un element al raționamentului logico-juridic și al procesului de deliberare, neputând forma obiectul unei verificări disciplinare.**

În consecință, față de considerentele expuse anterior, **secția, cu unanimitate, reține că fapta pârâtei de a nu face aplicarea în cauză a dispozițiilor prev. de art. 224, 248 și 354 alin.3 din Codul de procedură civilă, în circumstanțele concrete expuse anterior, nu se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a-II-a din Legea nr.303/2004.**

Pentru a stabili existența laturii subiective, urmează a se examina dacă se pot reține cumulativ condițiile prevăzute de art. 99 ind.1 din Legea nr.303/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care definesc forma de vinovăție care caracterizează această abatere disciplinară, în varianta normativă a exercitării funcției cu gravă neglijență.

Cum textul de lege menționat circumscrie sfera încălcării normelor de drept material sau procesual la acelea de o gravitate deosebită, ce produc consecințe asupra valabilității actelor întocmite de magistrat, a duratei procedurilor sau care produc o vătămare drepturilor și intereselor părților și cum, în cauză, nu s-a făcut dovada existenței acestora, nu se poate constata, din punct de vedere subiectiv, existența gravei neglijențe, ca formă de vinovăție.

În consecință, **secția, cu unanimitate**, constată că faptele doamnei judecător X, astfel cum au fost reținute anterior, nu întrunesc cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a- II- a din Legea nr.303/2004, republicată și modificată.

Referitor la fapta constând în aceea că deși era investită cu cauze având ca obiect litigii de dreptul familiei, doamna judecător X s-a subsumat în fapt activităților prevăzute de **art. 306 Cod procedură penală**, în sensul că a căutat să strângă date și informații cu privire la existența unor posibile infracțiuni, identificarea persoanelor care au comis aceste fapte, activități care sunt specifice organelor de urmărire penale, **depășind în mod evident limitele sesizării secția, cu majoritate**, reține următoarele:

Potrivit articolului **306 din Codul de procedură penală**, pentru realizarea obiectului urmăririi penale organele de cercetare penală au obligația ca, după

sesizare, să caute și să strângă datele ori informațiile cu privire la existența infracțiunii și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acestora, să obțină și să administreze probele cu respectarea prevederilor art.100 și 101.

Potrivit **art.22 alin.6 din Codul de procedură civilă** judecătorul trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele investiției.

Potrivit art.1 din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, puterea judecătorească este separată și în echilibru cu celelalte puteri ale statului, având atribuții proprii, ce sunt exercitate prin instanțele judecătorești, în conformitate cu principiile constituționale ale independenței și inamovibilității judecătorilor, precum și cu celelalte dispoziții legale.

Din modul în care doamna judecător X a interogat efectiv reclamantii și martorii în dosarul nr.../55/2016, modul în care chestionat reclamantii în dosarele nr.../55/2015, nr.../55/2015 și nr.../556/2015, .../55/2015, .../55/2015 ale Judecătoriei Arad rezultă că scopul real urmărit la momentul chestionării reclamantilor și audierii martorilor în dosarele sus amintite, privind la modalitatea de emitere delegațiilor de asistență de către Baroul ..., l-a reprezentat obținerea unui probatoriu în sprijinul dosarului penal aflat pe rolul parchetului, deși obiectul cauzelor, cu care aceasta a fost investită îl reprezenta exercitarea autorității părintești, stabilire locuință minor și pensie de întreținere.

Practic, prin faptul că doamna judecător X a încercat să obțină probe în sprijinul sesizărilor formulate, aceasta nu a făcut decât să se substituie organelor de cercetare penală, depășind atribuțiile conferite de lege funcției de judecată și limitele în care era obligată să-și exercite funcția de judecător.

Or, strângerea datelor și informațiilor cu privire la existența infracțiunii și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni este atributul exclusiv al organelor de cercetare penală, fiind totodată o activitate specifică fazei de urmărire penală.

Prin urmare, secția, cu majoritate, constată că fapta doamnei judecător X, care deși era investită cu cauze având ca obiect litigii de dreptul familiei, s-a subsumat în fapt activităților prevăzute de art. 306 Cod procedură penală, în sensul că a căutat să strângă date și informații cu privire la existența unor posibile infracțiuni, identificarea persoanelor care au comis aceste fapte, activități specifice organelor de urmărire penale, făcând astfel aplicarea unor dispoziții legale fără nicio legătură cu cauza și depășind limitele sesizării se circumscrie elementului material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii subiective, secția, cu majoritate, reține că forma de vinovăție a relei credințe a pârâtei în exercitarea funcției rezultă din modul în care aceasta a procedat și perseverența cu care a căutat să identifice indicii de comiterea a unor fapte penale, de către persoane din cadrul Baroului ..., cu atribuții în emiterea delegațiilor de asistență extrajudiciară, coroborat cu graba de a sesiza parchetul, prin transmiterea succesivă de acte din dosare și prin administrarea unor probe care au depășit cadrul procesual al cauzelor de dreptul familiei cu care fusese investită.

De reținut este faptul că prin Decizia 11/19.01.2016, Baroul ... a constatat că domnul M10 este nedemn de a fi avocat și a dispus radierea sa din Tabloul avocaților, iar pentru a contracara efectele acestei măsuri domnul M10 a pornit mai multe

[REDACTED] [REDACTED]
litigii împotriva Baroului ..., litigii în care este asistat, în calitate de mandatar, de soția sa (dosarele .../108/2016, .../108/2016, .../108/2016).

Probele administrate în cauză relevă existența unei stări tensionate între doamna judecător X și soțul acesteia, pe de o parte și conducerea Baroului ... sau alți membri ai baroului, pe de altă parte, stare care a afectat modul în care doamna judecător a înțeles să instrumenteze acele cauze și să administreze probatoriul în dosarele susamintite, fiind evidentă atitudinea subiectivă și interesul personal al acesteia de a formula cât mai rapid sesizări și de a strânge probe împotriva persoanelor din cadrul conducerii baroului.

Interesul pârâtei în sancționarea conducerii Baroului ... rezultă și din faptul că aceasta a făcut o sesizare, în calitate de judecător, purtând antetul Judecătoriei ..., adresată U.N.B.R, prin care a reclamat activitatea martorului M1, decanul Baroului ..., în legătură cu emiterea delegațiilor de asistență extrajudiciară, în materie civilă, fiind efectuată cercetarea disciplinară de 2 membrii ai Comisiei Permanente a U.N.B.R. și în urma referatului întocmit, cauza a fost dezbătută la data de 4 iunie 2016 și s-a dispus clasarea cauzei.

De asemenea, după citarea cu mandat de aducere a doamnei avocat M3, a procedat la audierea sa cu privire la modul de întocmire a delegațiilor, după care a înaintat o copie a acestei declarații către parchet. La fel a procedat și cu declarația doamnei M2, înaintând o copie a acesteia către organele de urmărire penală sesizate.

Este de reținut și faptul că, deși doamna judecător X a invocat excepția lipsei calității de reprezentant în dosarele în care a făcut sesizări la organele de urmărire penală, aceasta a soluționat aceste cauze fără a se pronunța asupra acestei excepții. Din această împrejurare reiese o dată în plus scopul pentru care pârâta a

[REDACTED] procedat la audierea doamnei avocat M3 și a numitei M2, secretarul Baroului ..., respectiv acela de a strânge probe în vederea susținerii sesizărilor formulate anterior.

În consecință, **secția, cu majoritate**, apreciază că din probele administrate în cauză **rezultă intenția clară a doamnei judecător X de a manipula legea în mod conștient, folosindu-se de funcția de judecător pentru a strânge probe în susținerea sesizărilor formulate împotriva conducerii Baroului ..., situație în raport de care este întrunită în cauză și condiția laturii subiective sub forma relei credințe.**

Referitor la **urmările produse**, având în vedere faptul că doamna judecător X a procedat la audierea unor persoane cu privire la eventuale fapte penale pentru care anterior formulase sesizări către mai multe unități de parchet, persoane ce nu puteau fi audiate decât de organele de cercetare penală, după începerea urmăririi penale în cauză, se poate concluziona că aceasta a acceptat producerea unei vătămări ce rezultă din lipsa garanțiilor conferite de legea procesual penală participanților la procesul penal.

De asemenea, prin fapta doamnei judecător X, care s-a folosit de prerogativele funcției de judecător în scopuri personale a fost afectată grav imaginea sistemului judiciar în ansamblu, urmare pe care de asemenea doamna judecător a acceptat-o.

În concluzie, pentru toate considerentele expuse anterior, **secția, cu majoritate, apreciază că în cauză sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t teza I a din Legea nr.303/2004, constând în exercitarea de către doamna judecător X a funcției de judecător cu rea credință.**

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, secția, cu unanimitate, reține următoarea situație de fapt:

1.La data de 04.05.2016, doamna judecător X a procedat la audierea a doi minori, în dosarele nr.../55/2016 și nr.../55/2015, în biroul folosit drept cameră de consiliu, în prezența soțului acesteia, domnul M10.

Cu privire la minorii audiați în cursul zilei de 4 mai 2016, potrivit celor consemnate de jandarmii care executau serviciul la Judecătoria ..., primul minor a fost audiat în intervalul orar 12,18-12,33, cel de-al doilea minor între orele 12,56-13,08, iar domnul M10 s-a aflat în biroul doamnei judecător cu probleme personale în intervalul 12,22 - 13.45 (conform celor consemnate în registrul jandarmilor - fila 28 - dosar nr.4156/IJ/2249/DIJ/2015, volumul II- dosar disciplinar).

Această probă se coroborează cu înregistrarea video efectuată la aceeași dată, vizionată în ședința din data de 26.10.2016 de secție în prezența părților, înregistrare ce surprinde sosirea primului minor însoțit de doamna judecător, la minutul 8,20 al înregistrării și părăsirea biroului la minutul 10,27.

De asemenea, înregistrarea surprinde și pe cel de-al doilea minor, însoțit de o doamnă avocat, la minutul 13,29, acesta ieșind însoțit de doamna X la minutul 14,33. Relevant este faptul că la minutul 9,29 al înregistrării (ce corespunde orei 12:06:15 de pe înregistrare, care în realitate este ora 12:27, în raport de decalajul de 21 de minute dintre ora reală și ora afișată de server la care era conectată camera de luat vederi), intră în biroul doamnei judecător soțul acesteia, cei doi ieșind împreună la minutul 17,47 (ce corespunde orei 13.18:11 de pe înregistrare, în realitate ora 13.39, în

[REDACTED]
raport de decalajul de 21 de minute).

Potrivit referatului întocmit la data de 30.06.2016 de specialistul - șef I.T. din cadrul Tribunalului ..., domnul M17, camera amplasată pe holul de la etajul 2 al Judecătoriei ..., care surprinde accesul și în biroul 174, a fost re poziționată în cursul anului 2014 când a fost mutata de pe coridorul pe care urcă persoanele deținute, deoarece prin adresa nr. 192/Ad/24.02.2014 a Judecătoriei ... a fost informat că biroului 174 i s-a atribuit destinația de arhivă destinată păstrării documentelor clasificate cu caracter de secret de serviciu sau secret de stat, conform H.C.S.M. nr. 140/2014 și era necesară instalarea unei camere de supraveghere.

Ca modalitate tehnică, specialistul I.T. a precizat faptul că aparatul video este un dispozitiv de tip IP model Eneo GLC 1601, dotat cu senzor de mișcare, care declanșează procesul de filmare doar în momentul în care detectează mișcarea. Conform caracteristicilor sale tehnice, între momentul surprinderii mișcării și momentul declanșării filmării efective se scurge un interval de scurtă durată, iar senzorul de mișcare are o sensibilitate ce îi permite detectarea mișcării produse până la o distanță de maxim 15 m. Ca urmare a acestor caracteristici tehnice, imaginile surprinse nu sunt fluide, iar anumite evenimente de scurtă durată sunt omise.

S-a mai arătat prin referat că toate înregistrările video surprinse de camerele de luat vederi amplasate pe holurile Judecătoriei ... sunt stocate pe un server care are o capacitate de stocare de 500 GB, iar în momentul în care este atins maximul capacității de stocare, informațiile noi sunt scrise peste cele anterioare.

Referitor la înregistrările video surprinse de camera de luat vederi amplasată pe holul etajului al doilea al Judecătoriei ..., s-a arătat că înregistrarea video surprinde imaginile de pe holul de la etajul doi al Judecătoriei ..., iar cu privire la

înregistrarea video aferentă zilei de 04.05.2016, aceasta surprinde intervalul orar 11:00-14:56 (dată și oră server înregistrare), iar pentru vizualizarea informațiilor referitoare la data înregistrării, respectiv ora înregistrării, este necesară instalarea unui codec și anume „CodecPack” sau „K-lite”.

Specialistul IT a precizat că ora menționată în înregistrare este eronată, existând o eroare de setare între ora reală și ora afișată cu circa 21 minute în urmă, astfel că imaginile care apar ca fiind înregistrate în data de 04.05.2016, în intervalul orar 11:00-14:56, în realitate surprind cele petrecute între 11:21-15:17.

Așa cum s-a consemnat și în încheierea de amânare a pronunțării, doamna judecător X nu a contestat conținutul înregistrării video vizionate în ședința secției, din care rezultă că domnul M10 a fost prezent în biroul său în tot timpul cât s-au aflat și cei doi minori, ci doar a susținut că aspectele redată în această înregistrare nu au avut loc la data de 4.05.2016.

În acest sens a fost audiat, la propunerea sa, și martorul M8 care a arătat că la data de 4.05.2016 a stat împreună cu soțul pârâtei de la ora 8,30 până în jurul orelor 13,00-14,00. Astfel, a arătat că s-a întâlnit cu acesta la ora 8,30 și au ajuns la poliție în jurul orei 10,00, unde a stat circa o jumătate de oră. S-au despărțit la orelor 13,00-14,00, când l-a dus cu mașina sa la birou, fără să treacă prin zona tribunalului sau judecătoreiei. Întrebat fiind de unul din membrii secției, martorul a arătat că ulterior acestei date a mai fost cu soțul pârâtei la poliție pentru a fi audiat, însă nu își amintește detalii cu privire la această împrejurare.

Din adresa nr.3657/30.06.2016 a I.P.J.... rezultă că domnul avocat M10 s-a aflat la Serviciul de Investigare a Criminalității Economice, doar între orele 9.50-10.00, ale zilei de 4 mai 2016.

Declaratia domnului M8, potrivit căreia în intervalul orar 9.45- 14.30 a fost împreună cu domnul avocat M10, va fi înlăturată deoarece pe de o parte nu se coroborează cu celelalte înscrisuri și înregistrarea video, care îl plasează pe soțul doamnei judecător într-un segment al acestui interval și la sediul instanței, iar pe de altă parte martorul nu a putut da o explicație pertinentă faptului că își amintește cu exactitate intervalul orar în care s-a aflat împreună cu soțul pârâtei în data de 4.05.2016, traseul pe care l-au avut, precum și cu ce era îmbrăcat acesta, în schimb, cu privire la o altă deplasare la poliție tot cu acesta, ulterior acestei date, nu-și mai amintește nimic.

De asemenea, trebuie precizat că domnul M8 nu a fost foarte exact nici când a susținut că a stat cu apărătorul său cca. 30 de minute, la sediul I.P.J..., întrucât în realitate, conform relațiilor furnizate de conducerea inspectoratului, aici au stat doar 10 minute, în intervalul 9.50- 10.00.

Totodată declarația acestui martor este infirmată și de declarația martorului M18, medic la Spitalul Județean ..., care a relatat că la data de 4 mai 2016 domnul M10 a sosit, probabil în jurul orei 9.30 și a stat acolo o perioadă pe care nu o poate indica cu precizie, a venit și a plecat de mai multe ori, iar după orele 14.00 a venit și doamna judecător împreună cu soțul ei și au plătit rezerva specială, unde era internată bunica magistratului.

În consecință, în raport de cele expuse anterior, **secția, cu unanimitate**, constată că domnul M10 s-a aflat în biroul doamnei judecător X, în momentul în care a avut loc audierea minorilor în cameră de consiliu, în intervalul dintre ora 12,22- momentul consemnării în registru (12.27, conform înregistrării) și ora 13,45- data consemnării în registru (13.39, conform înregistrării).

2. Din înscrisurile aflate la dosar rezultă că doamna judecător X a sesizat parchetul cu privire la posibile săvârșiri de infracțiuni și în dosare care nu i-au fost repartizate spre soluționare.

Astfel, doamna judecător X a sesizat parchetul cu privire la posibila săvârșire a unor infracțiuni și în dosare care nu i-au fost repartizate niciodată, soluționate definitiv de alți judecători, fiind atașate copii ale sesizărilor transmise Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... la datele de 05.04.2016 și 07.04.2016 și în dosarele nr.../55/2015 (cauză cu obiect instituire curatelă, luată în camera de consiliu) nr.../55/2015 (cauză cu obiect punere sub interdicție, luată în ședință publică) și nr.../55/2015 (cauză cu obiect emitere ordin de protecție, luată în cameră de consiliu), ale Judecătoriei ..., precum și borderourile de corespondență nr.413/08.04.2016 și nr.428/12.04.2016 (filele 10-22, dosar nr. 4156/IJ/2249/DIJ/2016 vol. II).

Doamna judecător X a sesizat D.N.A - Serviciul Teritorial ..., referitor la dosarele nr.../55/2015 și nr.../55/2015, prin adresa din 7.04.2016 și a înaintat 2 delegații de asistență extrajudiciară folosită în procedura judiciară.

Totodată, în dosarul nr.../55/2015 al Judecătoriei ..., care era atașat la dosarul nr.../55/2015/a2, prin adresa din 5.04.2016 înaintată Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., doamna judecător a transmis acte apreciate a fi relevante în dosarul nr.../55/2015, respectiv **atât copie de pe delegația de asistență judiciară, cât și copii ale înscrisurilor existente la filele 18, 25, 27 și 29 din dosar, așa cum a dispus prin încheierea din 4.04.2016, pronunțată în dosarul nr.../55/2015/a2.**

Cu privire la aceste aspecte, doamna judecător X a declarat că prin Ordinul de serviciu nr. 21 din 09 martie 2016, dar și anterior, verbal, încă din 20 ianuarie

2016 (dată la care și-a început activitatea la Judecătoria..), i-au fost desemnate atribuții privind analiza instanțelor de control judiciar și de unificare a practicii judiciare.

Doamna judecător a arătat că nu a făcut verificări proprii asupra evidențelor instanței, iar două din dosarele enumerate, respectiv nr.../55/2015 și nr. .../55/2015 se regăseau printre dosarele care i-au fost înmânate în virtutea atribuției delegate prin Ordinul de serviciu nr. 21 din 09 martie 2016. Cu privire la dosarul nr. ../55/2015 doamna judecător a precizat că a soluționat dosarul nr. ../55/2015/a2, care avea atașat dosarul nr. .../55/2015, iar pentru soluționarea dosarului nr.../55/2015/a2 era necesară studierea dosarului nr. ../55/2015.

Inspekția Judiciară a apreciat că în ceea ce privește cele 2 delegații de asistență extrajudiciară folosite în procedura judiciară în dosarele nr.../55/2015 și nr. .../55/2015, transmise de pârâtă organelor de urmărire penală, prin adresa din 7.04.2016, **nu exista obligația de confidențialitate și nu sunt întrunite prevederile art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004, astfel încât nu formează obiectul acțiunii disciplinare.**

În schimb, în ceea ce privește dosarul nr.../55/2015 al Judecătoriei ... s-a apreciat că fapta doamnei judecător X de a transmite în **copie delegația de asistență judiciară și copii ale înscrisurilor existente la filele 18, 25, 27 și 29 din dosar, așa cum a dispus prin încheierea din 4.04.2016, pronunțată în dosarul nr. .../55/2015/a2** întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004.

Referitor la încălcarea de către pârâtă a dispozițiilor prev. de **art.226** din Codul de procedură civilă, constând în ascultarea minorilor, la data de

4.05.2016, în dosarele nr.../55/2016 și .../55/2015, în prezența soțului acesteia, secția, cu unanimitate, constată că reclamanta a reținut această faptă atât în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t teza a-II- a, cât și în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.j) din Legea nr. 303/2004.

Astfel, reclamanta susține că încălcarea confidențialității prin ascultarea minorilor în prezența soțului doamnei judecător X, cu încălcarea dispozițiilor prev. de art.226 din Codul de procedură civilă se circumscrie conținutului constitutiv atât al abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.j), cât și al abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t teza a II a din Legea nr.303/2004.

În fapt, ceea ce i se impută doamnei judecător X de către reclamantă, sub aspectul ambelor abateri disciplinare, este faptul că a ascultat minorii în prezența soțului acesteia, cu încălcarea disp. prev. de art.226 din Codul de procedură civilă.

Având în vedere că în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prev.de art.99 lit.t din Legea nr.303/2004 se circumscrie încălcarea oricăror norme de procedură sau de drept material, iar în conținutul constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.j din același act normativ se circumscrie încălcarea normelor legale ce conferă confidențialitate unei lucrări, în *circumstanțele concrete ale cauzei*, secția, cu unanimitate, apreciază că între cele două abateri disciplinare se poate vorbi despre raportul dintre general și special.

Răspunderea juridică a unei persoane este reglementată de principiul potrivit căruia unei singure violări a normei juridice îi corespunde o singură imputare, principiu din care rezultă că nimeni nu poate fi sancționat de două ori pentru aceeași faptă (non bis in idem).

Prin urmare, fapta pârâtei constând în nerespectarea confidențialității audierii minorilor cu încălcarea dispozițiilor art.226 din Codul procedură civilă va fi analizată doar din perspectiva abaterii disciplinare prev. de art.99 lit. j) din Legea nr. 303/2004.

Potrivit disp.art.99 lit.j) din Legea nr.303/2004, republicată și modificată, constituie abatere disciplinară nerespectarea secretului deliberării sau a confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii.

Latura obiectivă a acestei abateri disciplinare constă într-o acțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, respectiv nerespectarea de către judecător a confidențialității lucrărilor care au acest caracter.

Potrivit disp. art.226 din Codul de procedură civilă în cazul în care, potrivit legii, urmează să fie ascultat un minor, ascultarea se va face în camera de consiliu. Ținând seama de împrejurările procesului, instanța hotărăște dacă părinții, tutorele sau alte persoane vor fi de față la ascultarea minorului.

De asemenea, potrivit art. 93 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești (R.O.I.I.J) scoaterea din incinta instanțelor a dosarelor, actelor și lucrărilor, în afara cazurilor prevăzute de lege și de prezentul regulament, este interzisă. **La solicitarea instituțiilor abilitate**, se transmite dosarul sau copia certificată a acestuia în vederea soluționării unor cauze aflate pe rolul instanțelor sau parchetelor, precum și pe rolul Curții de Justiție a Uniunii Europene sau al Curții Europene a Drepturilor Omului.

Potrivit alin.2 dosarele și evidențele instanței privitoare la activitatea de

judecată pot fi consultate de persoanele care justifică un interes legitim, cu respectarea ordinii de solicitare și a măsurilor de asigurare a integrității documentelor, iar alin.3 arată că au prioritate la consultarea dosarului cauzei, în următoarea ordine: avocații, părțile sau reprezentanții părților, experții și interpreții desemnați în cauză.

Conform prevederilor art.93 alin.10 din R.O.I.I.J., dosarele privind cauzele care au fost sau sunt judecate în ședință nepublică, cele privind adopțiile, precum și cele care au ca obiect propuneri și sesizări privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical și a măsurii internării nevoluntare pot fi consultate numai de către persoanele menționate la alin. (3), în condițiile legii. În același mod pot fi consultate documentele și evidențele speciale ale instanței referitoare la aceste dosare, precum și alte documente sau evidențe care presupun confidențialitate. Prin hotărâre a Consiliului Superior al Magistraturii pot fi stabilite și alte categorii de dosare, care pot fi consultate sau fotocopyate total ori parțial doar de persoanele menționate la alin. (3).

Totodată prevederile art.93 alin.11 din R.O.I.I.J arată că în cazul dosarelor menționate la alin.(10) pot fi eliberate fotocopii ale actelor și hotărârilor din acestea numai persoanelor prevăzute la alin. (3).

Potrivit art.15 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, judecătorii și procurorii au obligația de a nu dezvălui sau folosi pentru alte scopuri decât cele legate direct de exercitarea profesiei informațiile pe care le-au obținut în această calitate. În cazul în care, potrivit legii, lucrările au un caracter confidențial, judecătorii sunt obligați să păstreze materialele respective în incinta instanței și să nu permită consultarea lor sau să le transmită altor persoane sau instituții, decât în cadrul prevăzut de lege și de regulament, conform prevederilor art. 93 alin.1 din Regulamentul

[REDACTED]

de ordine interioară al instanțelor judecătorești.

Lucrările confidențiale sunt acele lucrări care nu sunt destinate publicului și la care magistratul are acces în virtutea atribuțiilor de serviciu.

Prin urmare, obligația magistratului de a nu dezvălui informațiile pe care le-a obținut în această calitate, precum și obligația de confidențialitate a acestuia rezultă în mod expres din lege și trebuie respectate de fiecare judecător.

Din interpretarea disp. art. **art.226 din Codul de procedură civilă** reiese că ascultarea minorului se face în toate cazurile, în camera de consiliu, iar persoanele îngăduite de legiuitor la ascultare sunt părinții, tutorele sau „alte persoane” care sunt implicate în ocrotirea minorului, fiind exclusă prezența unor persoane străine.

Legiuitorul a avut în vedere ca audierea minorilor să se facă în cameră de consiliu, de judecătorul investit cu soluționarea cauzei, fiind evident că prezența la aceste audieri, a soțului doamnei judecător X, la data de 4 mai 2016, a dus la încălcarea de către pârâtă a obligației de a respecta confidențialitatea acestei lucrări.

În consecință, **secția, cu unanimitate**, apreciază că fapta doamnei judecător X de a proceda la audierea a doi minori, în dosarele nr.../55/2016 și nr.../55/2015, în biroul folosit drept cameră de consiliu, în prezența soțului acesteia, domnul M10, se circumscrie elementului material al abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit.j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Sub aspectul laturii subiective, secția, cu unanimitate, reține că vinovăția pârâtei, sub forma intenției indirecte este dovedită, aceasta acceptând încălcarea confidențialității audierii celor doi minori prin faptul că a procedat la ascultarea minorilor în prezența soțului său, situație în raport de care, având în vedere cele arătate mai sus, această faptă a pârâtei îndeplinește cumulativ elementele

constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

De reținut sub acest aspect este și faptul că acceptând prezența soțului său la audierea minorilor, pârâta a acceptat și posibilitatea ca aceștia să nu spună liber ceea ce aveau de spus, fiind timorați de prezența altei persoane.

Tocmai acesta este motivul pentru care legea obligă instanța de a proceda la audierea minorilor în cameră de consiliu, fără prezența altei persoane.

Referitor la dosarul nr.../55/2015 al Judecătoriei ..., **secția, cu majoritate**, constată că această cauză, având ca obiect "înstituire curatelă", a fost soluționată în cameră de consiliu de un alt complet de judecată, fiind atașat la dosarul nr. .../55/2015/a2, în vederea soluționării acestuia.

Secția, cu majoritate, apreciază că doamna judecător X, care în virtutea atribuțiilor de serviciu a luat cunoștință de înscrisurile aflate în dosarul nr. .../55/2015, **nu justifica un interes legitim pentru a dispune copierea unor acte din acest dosar și înaintarea lor altei instituții publice, respectiv parchetului.**

Potrivit dispozițiilor art.93 alin.1 din Regulamentul de ordine interioară al instanțelor judecătorești (R.O.I.I.J) scoaterea din incinta instanțelor a dosarelor, actelor și lucrărilor, în afara cazurilor prevăzute de lege și de prezentul regulament, este interzisă. **La solicitarea instituțiilor abilitate**, se transmite dosarul sau copia certificată a acestuia în vederea soluționării unor cauze aflate pe rolul instanțelor sau parchetelor.

Doamna judecător X nu justifică un interes legitim pentru a dispune efectuarea de copii de acte din acest dosar și să trimită din proprie inițiativă înscrisurile altei instituții, având în vedere că obiectul dedus judecății presupunea

[REDACTED] [REDACTED]
confidențialitate, fiind soluționat în camera de consiliu.

Chiar în măsura în care aprecia că există indiciile săvârșirii unei infracțiuni, pârâta avea posibilitatea de a sesiza parchetul, fără a înainta copii din înscrisurile aflate la dosar.

Este de menționat în acest sens, faptul că eventuala solicitare de înaintare a unor acte din dosare se face către conducerea instanței în custodia căreia se află aceste dosare și nu către judecătorul care a soluționat cauzele respective sau a formulat sesizări cu privire la acestea.

Prin urmare, având în vedere cele arătate mai sus, **secția, cu majoritate**, apreciază că fapta doamnei judecător X de a transmite în copie delegația de asistență judiciară și copii ale înscrisurilor existente la filele 18, 25, 27 și 29 din dosarul nr.../55/2015, ce avea ca obiect "înstituire curatelă", dosar soluționat în cameră de consiliu, se circumscrie laturii obiective a abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. j) din Legea nr. 303/2004.

Consecințele acestei fapte au costat în încălcarea caracterului confidențial al înscrisurilor aflate în acest dosar, confidențialitate pe care pârâta avea obligația legală de a o respecta.

Sub aspectul laturii subiective, **secția, cu majoritate**, reține că vinovăția pârâtei, sub forma intenției indirecte, rezultă din întregul ansamblu probator administrat în cauză, aceasta acceptând încălcarea confidențialității lucrărilor de care a luat cunoștință în virtutea atribuțiilor de serviciu, în vederea realizării demersului său de a strânge probe împotriva conducerii Baroului ..., situație în raport de care, având în vedere și considerentele prezentate anterior, **în cauză sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit. j) din**

Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Pentru toate aceste considerente, **secția, cu majoritate**, va admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei judecător X pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) teza I-a și lit.(j) din același act normativ.

De asemenea, va respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a - II -a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

La individualizarea sancțiunii ce va fi aplicată pârâtei, în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, Secția, **cu majoritate**, va avea în vedere împrejurările, gravitatea concretă, precum și consecințele faptelor săvârșite de aceasta.

Din această perspectivă, Secția reține caracterul deosebit de grav al faptelor săvârșite de pârâtă, faptul că aceasta a săvârșit două abateri disciplinare grave, una dintre acestea cu forma de vinovăție a relei credințe.

De asemenea, atitudinea adoptată de către pârâtă, atât în faza de cercetare disciplinară, cât și în fața secției dovedește că aceasta nu a înțeles caracterul grav al faptelor sale și nici care este conduita ce trebuia s-o adopte în calitate de magistrat.

Mai mult decât atât, doamna judecător, cu intenție, folosindu-se de prerogativele pe care i le conferă funcția de judecător, a făcut în fapt aplicarea unor dispoziții legale ce nu aveau legătură cu soluționarea cauzei în vederea realizării unor interese personale.

În plus, atitudinea pârâtei judecător trebuie examinată și din perspectiva problemei lipsei de încredere cu care se confruntă sistemul judiciar, de natură a-i afecta autoritatea, contextul în care a fost săvârșită fapta și modul în care aceasta s-a raportat la valorile specifice îndeplinirii actului de justiție.

De asemenea, trebuie avut în vedere scopul sancțiunilor disciplinare: de a preveni abateri de la normele legale și regulamentare, de la reguli etice și deontologice pe care le-ar putea săvârși judecătorii dar, în același timp, de a asigura societatea că sistemul de justiție, corpul profesional al judecătorilor își îndeplinește riguros îndatoririle specifice profesiei, tocmai pentru ca cetățenii să aibă încredere într-o autoritate fundamentală a statului de drept.

Comportamentul manifestat de pârâtă este de natură a induce ideea unei funcționări deficitare a sistemului judiciar, cu consecința directă a alterării opiniei publice cu privire la competența, probitatea și independența pe care, în mod legitim, orice persoană le așteaptă de la magistrații cărora le încredințează apărarea drepturilor sale.

Ținând cont de toate aceste împrejurări care, în mod obiectiv trebuie avute în vedere la individualizarea sancțiunii aplicate, gravitatea concretă a faptelor astfel cum au fost reținute anterior și vinovăția pârâtei, precum și legătura de cauzalitate dintre ele, **secția, cu majoritate**, apreciază că pârâta nu corespunde exigențelor impuse de exercitarea corespunzătoare a funcției de judecător și că se justifică aplicarea față de aceasta a celei mai grave sancțiuni și anume **excluderea din magistratură**.

Ca urmare, secția, **cu majoritate**, în temeiul disp.art.100 lit. e) din Legea nr. 303/2004, republicată, va aplica pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., sancțiunea disciplinară constând în excluderea din magistraturii pentru

săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit.(j) și (t) teza I- a din același act normativ.

Văzând și dispozițiile prevăzute de art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr.317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu majoritate

Admite în parte acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei

În baza art.100 lit.e) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ..., sancțiunea disciplinară constând în „excluderea din magistratură”, pentru săvârșirea abaterilor disciplinare prevăzute de art.99 lit. (t) teza I-a și lit.(j) din același act normativ.

Respinge acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, judecător în cadrul Judecătoriei ... pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza a - II -a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică azi, 31 octombrie 2016.

Judecător

Judecător

Judecător

Judecător

Cu opinie separată doar în ceea ce privește individualizarea sancțiunii, în sensul aplicării față de pârâta X, în temeiul disp.art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a sancțiunii disciplinare constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni ”.

În raport de situația de fapt și de drept reținute anterior, **în opinie minoritară**, apreciez că se impune aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai ușoare, respectiv aceea constând în „ diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni” pentru următoarele considerente:

Starea de fapt, precum motivele de drept reținute în opinia majoritară sunt corect reținute, astfel încât în mod evident mă raliez întru totul opiniei majoritare însă, în ce privește individualizarea sancțiunii apreciez că trebuie avut în vedere scopul sancțiunilor disciplinare, respectiv de a preveni săvârșirea altor abateri de la normele legale și regulamentare.

În al doilea rând, este important a fi relevate funcțiile sancțiunilor disciplinare: de constrângere pentru judecătorul sancționat (fie reducerea salariului, fie transferul, ori suspendarea din funcție sau chiar excluderea din magistratură); de conștientizare pentru judecător a greșelii făcute; de îndreptare/corectare a unor atitudini în afara cadrului legal sau regulamentar; de exemplaritate (pentru ca în același tip de situații alți judecători să nu săvârșescă aceleași abateri de la dispozițiile legale sau regulamentare).

În acest context, d-na judecător X este la începutul profesiei de judecător, având o vechime de aproximativ 1 an și 7 luni, nu a mai fost sancționată disciplinar, având, cel puțin teoretic șansa de a nu mai săvârși pe viitor alte abateri

disciplinare.

Este evident, din modul de desfășurare a evenimentelor, că atitudinea pârâtei față de modul în care a aplicat legea nu a fost una de regret, de conștientizare a gravității faptelor sale, ceea ce demonstrează faptul că aceasta a manifestat dezinteres față de consecințele pe care faptele sale le au asupra drepturilor părților, afectând în mod grav prestigiul funcției de magistrat, însă apreciez că nu se impune aplicarea celei mai grave dintre sancțiuni.

Având în vedere cele arătate mai sus, ținând seama de faptul că doamna judecător X fiind la începutul profesiei de magistrat are șansa de a nu mai proceda în alte situații într-un mod similar, precum și caracterul gradual al aplicării acestora, în minoritate, consider că se impunea aplicarea față de aceasta a sancțiunii disciplinare prev. de art. 100 lit.(b) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în „diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20% pe o perioadă de 3 luni”.

Judecător

Cu opinie separată în sensul admiterii în parte a acțiunii exercitate de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei X, respectiv doar pentru abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.j) din Legea nr.303/2004 (doar fapta din 4.05.2016) și aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „avertisment”.

De asemenea, apreciez că se impunea respingerea acțiunii disciplinare pentru abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza I a și teza a II a și lit.j) (celelalte acte materiale) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ca neîntemeiată.

Prin urmare, obiectul opiniei separate îl constituie soluția adoptată de opinia majoritară cu privire la abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit. t) teza I- a și j) (doar în ce privește fapta constând în transmiterea în copie a delegației de asistență judiciară și a înscrisurilor existente la filele 18, 25, 27 și 29 din dosarul nr.../55/2015), respectiv sancțiunea ce se impunea a fi aplicată.

În ce privește soluția de admitere a acțiunii disciplinare pentru săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art.j) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, pentru fapta săvârșită la data de 4.05.2016, respectiv de respingere a acțiunii diciplinare pentru abaterea disciplinară prev.de art.99 lit.t teza a –II- a din același act normativ, sunt de acord cu opinia majoritară, pentru considerentele ce se regăsesc în conținutul acesteia.

Referitor la abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit.t) teza I- a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, în opinie minoritară, rețin următoarele:

Potrivit dispozițiilor prevăzute de art. 99 lit. (t) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin

Legea nr.24/2012, constituie abatere disciplinară „exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență”.

Conform prevederilor art.99¹ din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, modificată prin Legea nr. 24/2012, „Există rea-credință atunci când judecătorul sau procurorul încalcă cu știință normele de drept material sau procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane.”

Din punctul de vedere al laturii obiective, în conținutul constitutiv al acestei abateri disciplinare poate intra adoptarea unei decizii în afara oricăror prevederi procesuale sau pe baza unei erori macroscopice, pentru care un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință) nu poate găsi o justificare. **Astfel, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele greșeli care au un caracter evident, neîndoielnic, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale.**

În sfera răspunderii disciplinare pot intra **numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător și procuror** și pentru care, un observator rezonabil (persoană informată și de bună-credință), nu poate găsi o justificare.

De asemenea, pot fi atrase pe tărâmul răspunderii disciplinare acele fapte care se situează în domeniul exterior raționamentului logico-juridic al magistratului și vizează înfrângerea normelor ce consacră regulile după care se realizează judecata/urmărirea penală.

Angajarea răspunderii disciplinare este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar **în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.**

Sub aspectul laturii subiective, judecătorul care acționează cu rea-credință realizează o distorsionare conștientă a dreptului, prin aplicarea greșită a legii, în mod voit, în scopul producerii unei vătămări.

Prin urmare, reaua-credință presupune atât intenția de a manipula legea în mod conștient, cât și voința de a cauza o vătămare a intereselor uneia din părțile implicate în proces. Elementele psihice care formează structura internă a acestei forme de vinovăție sunt caracteristice lipsei de onestitate în exercitarea profesiei.

Inspekția Judiciară susține că fapta pârâtei, care deși era investită cu cauze având ca obiect litigii de dreptul familiei, s-a subsumat în fapt activităților prevăzute de art.306 Cod procedură penală, în sensul că a căutat să strângă date și informații cu privire la existența unor posibile infracțiuni, identificarea persoanelor care au comis aceste fapte, activități ce sunt specifice organelor de urmărire penale, depășind astfel în mod evident limitele sesizării și încălcând și dispozițiile art.22 alin.6 din Codul de procedură civilă întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t) teza I -a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

Potrivit articolului 306 din Codul de procedură penală, pentru realizarea obiectului urmăririi penale organele de cercetare penală au obligația ca, după sesizare, să caute și să strângă datele ori informațiile cu privire la existența infracțiunii și identificarea persoanelor care au săvârșit infracțiuni, să ia măsuri pentru limitarea consecințelor acestora, să obțină și să administreze probele cu respectarea prevederilor art.100 și 101.

Potrivit art.22 alin.6 din Codul de procedură civilă judecătorul

trebuie să se pronunțe asupra a tot ceea ce s-a cerut, fără însă a depăși limitele sesizării.

În fapt, doamna judecător X a procedat la interogarea reclamanților și la audierea în calitate de martori a unei persoane ce avusese calitatea de apărător în cauză, precum și a secretarului Baroului ..., referitor la modalitatea de emitere a delegațiilor de asistență, cu privire la care a formulat sesizări către organele de urmărire penală. În aceste sesizări, invocând caracterul nelegal al delegațiilor, a solicitat efectuarea de cercetări cu privire la săvârșirea infracțiunii de deturnare de fonduri, abuz în serviciu și fals intelectual.

Potrivit disp. art.267 din Codul penal, funcționarul public care, luând cunoștință de săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală în legătură cu serviciul în cadrul căruia își îndeplinește sarcinile, omite sesizarea de îndată a organelor de urmărire penală se pedepsește cu închisoare.

Față de aceste considerente, atitudinea doamnei judecător X de a sesiza organele de urmărire penală, de îndată ce a apreciat că există indiciile săvârșirii unei infracțiuni este în deplină concordanță cu dispozițiile legale anterior menționate.

În opinie minoritară, apreciez că prin audierea doamnei avocat M3 și a doamnei M2, respectiv a reclamantei M9 cu privire la modul în care a fost întocmită delegația de asistență extrajudiciară în dosarul nr.../55/2016, doamna judecător X nu a făcut aplicarea dispozițiilor prevăzute de art.306 din Codul de procedură penală sau a altor dispoziții legale care nu au nicio legătură cu cauza.

Astfel, la termenul din 7.03.2016, pârâta a invocat excepția lipsei calității de reprezentant a doamnei avocat M3, în raport de mențiunile existente în delegația

[REDACTED] de asistență aflată la dosar și a emis adresă către doamna avocat pentru a-și exprima poziția față de această delegație.

De asemenea, a dispus sesizarea Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ... în vederea efectuării de verificări privind posibila săvârșire a unor infracțiuni.

La termenul următor, doamna judecător a pus în discuție excepția lipsei calității de reprezentant, luând act în încheiere de susținerile reclamantei cu privire la modalitatea de emitere a delegației și a dispus citarea cu mandat a martorei M3, respectiv citarea în calitate de martor a doamnei M2. Totodată, a dispus sesizarea Parchetului de pe Curtea de Apel

La termenul din 11.04.2016 a procedat la audierea celor două persoane cu privire la modalitatea de întocmire a delegației de asistență extrajudiciară, fără a mai da posibilitatea doamnei avocat să pună concluzii.

Prin urmare, se poate concluziona că **intenția pârâtei a fost aceea de a clarifica situația invocată prin excepția lipsei calității de reprezentant și de a se lămuri cu privire la existența indiciilor de săvârșire a unor eventuale fapte penale.**

După audierea acestora, pârâta a procedat la soluționarea cauzei și a dispus înaintarea celor două declarații către Direcția Națională Anticorupție-Serviciul Teritorial ..., apreciind că acestea lămuresc conținutul sesizării penale formulate anterior.

Înaintarea acestor declarații către organele de urmărire penală are caracter legitim, câtă vreme pârâta sesizase organele de urmărire penală cu privire la modalitatea de emitere a delegației doamnei avocat, iar cele două declarații luate în cauză lămureau aspecte învederate în conținutul sesizării.

De asemenea, în dosarele nr.../55/2015, .../55/2015, .../556/2015, .../55/2015, doamna judecător X a consemnat în conținutul încheierilor susținerile reclamanților cu privire la modalitatea de întocmire a delegațiilor de asistență judiciară, invocând în toate cazurile, excepția lipsei calității de reprezentant. În aceste dosare a sesizat și organele de urmărire penală cu privire la posibila săvârșire a unor infracțiuni.

În raport de aceste considerente, atitudinea pârâtei de a proceda la administrarea de probe în vederea stabilirii situației invocate prin excepția lipsei calității de reprezentant, precum și a aspectelor sesizate organelor de urmărire penală se circumscrie atât interesului legitim al statului de a descoperi faptele ce contravin legii penale și autorii acestora, cât și principiului rolului activ al instanței de a preveni orice greșeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor și aplicării corecte a legii.

În consecință, nu se poate susține că audierea doamnei avocat M3, a doamnei M2, respectiv consemnarea susținerilor reclamanților cu privire la modalitatea de emitere a delegațiilor judiciare nu aveau legătură cu modul de soluționare a cauzelor, câtă vreme pârâta invocase excepția lipsei calității de reprezentant a apărătorilor desemnați în cauze.

Este adevărat că în unele din cauze pârâta a omis să se pronunțe asupra acestei excepții, însă așa cum s-a arătat în opinia majoritară, cu ocazia analizării elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prev. de art.99 lit.t teza a II a din Legea nr. 303/2004, acest fapt nu a avut consecințe vătămătoare asupra drepturilor și intereselor părților, iar apărătorii respectivi nu au mai pus concluzii.

Aceste greșeli fără consecințe vătămătoare pentru drepturile sau interesele

[REDACTED]

vreunei persoane, pe care doamna judecător le-a făcut cu ocazia soluționării cauzelor, pot face dovada unei lipse de maturitate profesională, neavând însă gravitatea cerută de lege pentru a constitui abatere disciplinară.

Este de reținut și faptul că în cauză nu s-a făcut dovada încălcării de către pârâtă, în cauzele exemplificate, a dispozițiilor prevăzute de art.22 alin.6 dn Codul de procedură civilă, nefiind constatate situații în care instanța să fi depășit limitele investiției, acordând mai mult decât s-a cerut.

Apreciez, totodată că modalitatea în care doamna judecător X a înțeles să soluționeze aceste aspecte ivite pe parcursul judecății mai multor cauze ține de raționamentul logico-juridic al magistraților ce nu poate face obiectul răspunderii disciplinare.

De asemenea, faptul că doamna judecător a dat dovadă de un exces de zel, formulând mai multe sesizări cu același obiect către organele de urmărire penală și înaintând înscrisuri apreciate ca fiind lămuritoare pentru conținutul sesizărilor, înscrisuri ce aveau valoare probatorie în cauzele deduse judecății, nu demonstrează intenția acesteia de a încălca o dispoziție legală în vederea vătămării unei persoane.

Împrejurarea că prin decizia nr.11/19.01.2016, Baroul ... a constatat că domnul M10 este nedemn de a fi avocat și a dispus radierea acestuia din Tabloul avocaților, nu poate duce la concluzia că pârâta a avut un interes personal în sesizarea organelor de urmărire penală, câtă vreme interesul public ocrotit prin dispozițiile art. 267 din Codul penal obligă la formularea unor astfel de sesizări.

În același sens este de menționat și faptul că pârâta a sesizat organele de urmărire penală cu privire la fapte de care a luat cunoștință în exercitarea atribuțiilor de serviciu, respectiv a funcției de judecător, și nu în nume personal. Acesta este

[REDACTED] și motivul pentru care întreaga corespondență cu organele de urmărire penală a expediat-o de pe adresa Judecătoriei ..., apreciind că dispozițiile art.267 din Codul penal îi conferă acest drept.

Așa cum s-a arătat anterior, în sfera răspunderii disciplinare pot intra numai acele încălcări ale normelor de drept material sau procesual care pun în discuție însăși valabilitatea actelor întocmite de judecător, or în cauza de față nu regăsim o astfel de situație, toate actele întocmite de doamna judecător X în cauzele exemplificate anterior fiind valabile.

În consecință, pentru considerentele expuse anterior, având în vedere și faptul că nu există dovezi în cauză din care să rezulte că pârâta a urmărit sau acceptat prin audierea în calitate de martori a doamnelor M3 și M2 vătămarea unei persoane și nici că s-a produs o astfel de vătămare, în opinie minoritară, apreciez că în cauză **nu s-a făcut dovada întrunirii cumulative a elementelor constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.t teza I a din Legea nr. 303/2004.**

Referitor la fapta constând în transmiterea în copie a delegației de asistență judiciară și a înscrisurilor existente la filele 18, 25, 27 și 29 din dosarul nr.../55/2015, în opinie separată rețin următoarele:

Potrivit disp.art.99 lit.j) din Legea nr.303/2004, republicată și modificată, constituie abatere disciplinară nerespectarea secretului deliberării sau a **confidențialității lucrărilor care au acest caracter, precum și a altor informații de aceeași natură de care magistratul a luat cunoștință în exercitarea funcției, cu excepția celor de interes public, în condițiile legii.**

Latura obiectivă a acestei abateri disciplinare constă într-o acțiune neconformă cu îndatoririle profesionale, respectiv **nerespectarea de către**

judecător a confidențialității lucrărilor care au acest caracter.

Inspekția Judiciară susține că fapta doamnei judecător X de a înainta unităților de parchet pe care anterior le sesizase cu privire la săvârșirea unor infracțiuni, în copie, o delegație de asistență judiciară și înscrisurile existente la filele 18, 25, 27 și 29 din dosarul nr.../55/2015, întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.j) din Legea nr.303/2004.

Dosarul nr.../55/2015 al Judecătoriei ... a avut ca obiect „instituire curatelă”, cauza fiind soluționată în cameră de consiliu de un alt complet de judecată și a fost atașat la dosarul nr.../55/2015/a5, repartizat spre soluționare doamnei judecător X.

Așa cum în mod corect s-a reținut și de opinia majoritară, prin încheierea pronunțată la data de 4.04.2016, în dosarul nr.../55/2015/a5, doamna judecător X a dispus înaintarea în copie a înscrisurilor menționate anterior către Parchetul de pe lângă Curtea de Apel ..., „urmare a sesizării privind posibila săvârșire a infracțiunilor de deturnare de fonduri, abuz în serviciu și fals intelectual.”

Potrivit art.93 alin.3 din R.O.I.I.J. au prioritate la consultarea dosarului cauzei, în următoarea ordine: avocații, părțile sau reprezentanții părților, experții și interpreții desemnați în cauză, iar conform prevederilor alin.10 dosarele privind cauzele care au fost sau sunt judecate în ședință nepublică, cele privind adopțiile, precum și cele care au ca obiect propuneri și sesizări privind aplicarea provizorie a măsurilor de siguranță cu caracter medical și a măsurii internării nevoluntare pot fi consultate numai de către persoanele menționate la alin. (3), în condițiile legii. În același mod pot fi consultate documentele și evidențele speciale ale instanței referitoare la aceste dosare, precum și alte documente sau evidențe care presupun confidențialitate.

Aliniatul 2 al aceluiași articol prevede că dosarele și evidențele instanței

privitoare la activitatea de judecată pot fi consultate de persoanele care justifică un interes legitim, cu respectarea ordinii de solicitare și a măsurilor de asigurare a integrității documentelor.

Din interpretarea acestor dispoziții regulamentare rezultă că dispozițiile regulamentare prevăzute de art. 93 alin.3 și 10 din R.O.I.I.J, care prevăd cine are dreptul la consultarea dosarelor soluționate în ședință nepublică, nu exclud posibilitatea transmiterii unor înscrisuri din acestea în vederea soluționării unor cauze aflate pe rolul instanțelor sau parchetelor **atunci când există un interes legitim, cum este interesul statutului de a descoperi săvârșirea unor infracțiuni, precum și autorii acestora.**

Sub acest aspect este de reținut faptul că prin comunicarea înscrisurilor ce se aflau în dosarul nr. ../55/2015, **pârâta nu a avut în vedere un interes personal al său sau al altei persoane, ci a avut în vedere interesul general, public de a fi descoperite eventualele fapte ce contravin legii penale, precum și autorii lor.**

Interesul public de a fi descoperite toate faptele penale și autorii acestora conferă caracter legitim interesului doamnei judecător X de a dispune efectuarea de copii de pe înscrisuri aflate în dosarul nr.../55/2015 al Judecătoriei ... și de a le înainta către organele de urmărire penală.

În raport de toate aceste considerente, în opinie minoritară, apreciez că fapta doamnei judecător X, care în exercitarea atribuțiilor de serviciu, luând cunoștință de împrejurări în raport de care a apreciat că există indiciile săvârșirii unor infracțiuni, a sesizat organele de urmărire penală, **astfel cum era obligată în virtutea dispozițiilor art.267 din Codul penal și a înaintat din proprie inițiativă unității de parchet înscrisuri lămuritoare pentru conținutul sesizării nu se circumscribe**

conținutului constitutiv al abaterii disciplinare prevăzute de art.99 lit.j din Legea nr.303/2004.

Pentru toate aceste motive, acțiunea disciplinară având ca obiect abaterile disciplinare prevăzute de art.99 lit.j (fapta analizată mai sus) și art.99 lit.t teza I a din Legea nr.303/2004 se impunea a fi respinsă.

Referitor la individualizarea sancțiunii, în opinie minoritară, având în vedere împrejurările, gravitatea concretă, precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător apreciez că se impunea aplicarea sancțiunii prevăzute de art.100 lit.a din Legea nr.303/2004, constând în "avertisment".

Astfel, așa cum rezultă din cele expuse anterior, am opinat pentru admiterea acțiunii doar în ce privește abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.j din Legea nr.303/2004, constând în faptul că pârâta a procedat la audierea a doi minori în prezența soțului său, încălcând caracterul confidențial al acestei lucrări.

La individualizarea sancțiunii trebuie avute în vedere împrejurările, gravitatea concretă, precum și consecințele faptelor săvârșite de pârâta judecător, precum și existența unor abateri în trecut.

Astfel, nu trebuie minimalizate consecințele directe, imediate ale faptelor magistratului, constând în încălcarea confidențialității lucrărilor, acestea urmând a fi apreciate și în raport de circumstanțele reale și personale ale pârâtei judecător.

Din punctul de vedere al circumstanțelor în care a fost săvârșită fapta, potrivit declarației martorului M18, rezultă că la data de 4.05.2016, soțul doamnei judecător X a venit de mai multe ori la spital, unde se afla internată bunica acesteia. Martorul a mai arătat că doamna judecător X și-a externat bunica împreună cu soțul său, în jurul orei 14,00. Prin urmare, accesul domnului M10 în biroul pârâtei, în timpul audierii

celor doi minori a avut loc în contextul în care, acesta o aștepta pe pârâtă să-și termine activitățile pentru a merge împreună la spital.

Toate aceste aspecte nu au relevanță din punctul de vedere al reținerii vinovăției pârâtei în săvârșirea abaterii disciplinare, însă pot fi avut în vedere la aprecierea gradului de vinovăție și respectiv la individualizarea sancțiunii ce se impune a fi aplicată.

De asemenea, trebuie avut în vedere că pârâta nu a mai fost sancționată disciplinar.

Față de toate aceste considerente, având în vedere faptul că ne aflăm în prezența unei abateri disciplinare constând în săvârșirea unei singure fapte, ținând cont de caracterul gradual al sancțiunilor disciplinare și de persoana pârâtei, care avea la data săvârșirii faptei o vechime în magistratură de doar 1 an și 7 luni, apreciez că sancțiunea disciplinară constând în "avertisment" era suficientă pentru a se asigura evitarea săvârșirii pe viitor a unor astfel de fapte.

Președinte,